

tilstand for den Befolkning, som det jo har været det danske Styres fornemste Maal at bevare.

Saa længe man ikke mener, det er muligt at lade den grønlandske Befolkning komme i fuldkommen fri Forbindelse med andre Nationer, tror jeg heller ikke, det vil være muligt at naa videre end til de raadgivende Forsamlinger, som jo er skabt ved Loven om Grønlands Styrelse, og som vi her i Rigsdagen har Pligt til at høre forud for Behandlingen af Lovforslag af betydende Interesse for Grønlænderne.

Jeg beklager, at det ærede Medlem Hr. Holger Andersen finder, at Lovforslagets Affattelse giver Anledning til Betæneligheder. Jeg kan jo meget vel tænke mig, overfor hvilket Punkt det ærede Medlems Betæneligheder er opstaaet. Jeg maa sige, at paa dette Punkt har jeg ogsaa længe været i Tvivl, og naar jeg er endt med at foreslaa en Affattelse som den, Lovforslaget har faaet, er det under Hensyn til, at jeg er af den bestemte Forvisning, at paa det Forsøgsstadium, som her etableres, vil der kun kunne blive Tale om færøske Fiskerskibe, medens man ved den her foreslaaede Affattelse har sikret sig overfor en erhvervsmæssig Kritik, som man ellers vilde kunne møde fra det øvrige Danmarks Side, og maaske ogsaa overfor de diplomatiske Vanskeligheder, som kunde blive Resultatet af Forholdet til Forbundslandet, hvis vi begyndte at udstykke danske Statsborgeres Rettigheder i Særrettigheder for Beboere af de forskellige Landsdele. Det er disse Forhold, som har givet Anledning til, at Lovforslaget er formet, saaledes som Tilfældet er, og jeg tror, at det er bedre at vælge denne Form nu end at skulle forlade den Form, som jeg vel forstaar, at det ærede Medlem Hr. Holger Andersen ønsker, for at gaa over til den her foreslaaede den Dag, der skal lovgives om en endelig Ordning.

Jeg takker, som sagt, de ærede Ordførere og de Partier, de repræsenterer, for den Tilslutning, Lovforslaget har faaet. Det er mit Haab, at Behandlingen maa blive saa hurtigt tilendebragt i det høje Ting, at der kan blive mest muligt Tid til de Forberedelser paa Færøerne, som Fiskerskibenes Udrustning kræver under Hensyn til det nye Fangstomraade, som her stilles til Disposition.

Samuelson: Da jeg første Gang havde Ordet i Dag, var jeg naiv nok til at vente, at første Behandling af dette Lovforslag

wilde gaa meget let og kun vilde tage ganske kort Tid, idet jeg gik ud fra Meddelelserne i Dagspressen om, at der fra alle Partiers Side var givet Tilslutning til det Lovforslag, som Indenrigsministeren vilde fremsætte.

Endnu har jeg ikke opgivet Haabet om, at denne Sag vil gaa letigennem. Jeg ser saaledes paa det, at en Lov som den her foreslaaede vil støtte det danske Fiskeri, der drives oppe ved Grønland og som særlig drives fra færøsk Side ved Grønland, og at det ikke i nogen Maade vil skade grønlandske Interesser. Jeg har tværtimod den Opfattelse, som ogsaa er kommet til Orde fra anden Side, at hvis der kom et Samarbejde i Gang mellem grønlandske og færøske Fiskere, vilde det blive til Gavn for grønlandske Fiskere ikke mindre end for færøske Fiskere.

Jeg er ogsaa enig med dem, der har sagt, at det, selv om man havde den allerbedste Villie, ikke vilde kunne lykkes at fiske al den Fisk, der findes i Farvandene ved Grønland, naar Fiskestimerne sætter ind til Land, det vilde være ganske umuligt. Men Forholdet er ulykkeligvis det, at der ikke nu drives noget særlig intensivt Fiskeri fra Grønlands Side. Jeg har nok lagt Mærke til, at der i Meddelelser fra Grønland staar, at Fiskeriet i Fjor fra Grønland var dobbelt eller næsten 3 Gange saa stort som det foregaaende Aar, der var et godt Aar. Men ikke des mindre fiskede 12 Kuttere fra Færøerne, der havde alt andet end gode Betingelser for at drive Fiskeri deroppe, alligevel mere end alle Grønlænderne tilsammen. Og det er for mig dog et Vidnesbyrd om, at Grønlænderne vil kunne opnaa en hel Del ved at arbejde sammen med Færingerne.

Jeg ser, at det ærede Medlem Hr. Hendriksen ryster paa Hovedet, og nu skal jeg straks forklare, hvorfor jeg har sagt det. Jeg har ladet mig fortælle af en efter min Mening meget paalidelig Mand og en grønlandskyndig Mand, at den Vægt, der opgives i de grønlandske Beretninger, er Fiskenes levende Vægt med Hoved og Indvolde. Hvis det er rigtigt, vil man ved en Omregning af den færøske Saltfisk, for vi regner Vægten i Saltfisk, finde, at de færøske Kuttere har fanget mere end alle Grønlænderne tilsammen. Hvis det ærede Medlem kan bevise mig, at Fundamentet er falsk — og det er fra en særlig grønlandskyndig Mand, jeg har det —, vil jeg gerne erkende, at mit Regnestykke er urigtigt, men ellers kan jeg ikke gøre det.